

له ژباړن ماشیننه تر وینده ربوته له ساینسي تر شعري ژبې

د ژباړې ماشین چې دادی، څه له پاسه نیمه روسته له کمپیوتر او ربوتر سره یوه هېښنده ستر بشپړتیایي پړاو ته راگډېږي. په دې کې اړنگ بړنگ نشته چې د ژباړې ماشین په څېر دغه دوی پرمختللي الکترونيکي وسیلې هم د بشپړې انساني ژبې ځای په هېڅ راز را خپلولای نه شي، په نورو ټکو، د انساني مغزو او وژو (عصبو) هومره، په خپلسري او خپلکاري ډول هغه تر سره کولای نه شي، بلکې هرو مرو به وار له مخه پکې، د اړوندې علمي-تخنیکي څانگې-څانگورې اړتیاوړه بنسټیزه وییپانگه له یولړ پښوییزو-رغاو نیزو (گرامری-ساختاری) دویونو (قا عدو) سره ځای پرځای کړشوي اوسې. یوه بېلگه یې جاپاني ((ویند ربوت)) دی چې د یوې توغول شوې سپورمکي د الوت وکار بهیر په اړه یې ځنې کومه پوښتنه کوله، له یوڅه لارغې (مکت) سره یې ورغبرگوله. ځکه ربوت د ژبپوهانو په مرسته خوندي کړې ژبني زېرمه سره شاربله راشاربله.

داهم څرگنده ده چې مور انسانانو هم، هریوه خپله مورنی (رومبني) ژبه همداسې (په وړ کینه (۵-۶) کلني کې) د کورني چاپېريال له غټانو څخه د پېښو له لارې مغزو ته سپارلې او راروسته مووده وش ورکړی او کره کړې ده، اوکله چې غواړو، یو څه پر ژبه را وړو او بل ته یې واوړوو یا وليکو، له هماغې زېرمې او دویو څخه کاراخلو.

خو له دې سره سره له ژباړې ماشین سره د
(ویند ربوت) یو گډ پرابلم شعري ادبي انځو
رونه ور زېرمه کول او ځنې بېرته راخپستل
دي. نو په دې لړ کې ((ژبني)) انځورونه
گړنې-خرگندنې (آیدی مونه-اېکسپرېشنونه) هم
لږو ډېرې رېږې ستونزې رامنځته کولای شي.
ساده خرگندنې په هره توگه، خوگړنې له یو
څه زیاتو بدلویا انځوروزمه ماناوو سره، ورته
ستونزې راولاړولای شي. له دې لامله د ژباړې په
تراو دکمپیوتر، او د ویندې په تراو د ربو
تر دبريالي ویندې لپاره په کارده، دواړه
ډوله ادبي او ژبني توکي
پردودو (عادي) ژبنيو سېمبو لونو راولول شي.
د ساري له مخې (لاس تر زني) پرځای
هېښ (حیران) ورزېرمه کړو، په نو رو ټکو، هما
غسې یوه ژبه ور وښیو چې په جوتپوهنو (مثبته
علومو) کې کارول کېږي.
په دې توگه، دابه پېړۍ نیمه بله واخلي چې
په لومړي گام کې د ژبپوهانو په مرسته گړ
نې-خرگندنې د ویند ربوت د سهني (هضم) جوگه
شي او په دویم گام کې د ادبپوهانو په
همکاری ناپېيلې (نثري) اوبیا لوره پېيلې
(شعري) ژبه!